

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
8.K.27.182/2017/2. szám

A bíróság a dr. Kiss N. Csaba ügyvéd (1076 Budapest, Garay utca 29-31. szám) által képviselt Greenpeace Magyarország Egyesület (1143 Budapest, Zászlós utca 54. szám alatti székhelyű) I. rendű, valamint az Energiaklub Szakpolitikai Intézet és Módszertani Központ Egyesület (1056 Budapest, Szerb utca 17-19. szám alatti székhelyű) II. rendű felpereseknek – a dr. Bittsánszky Géza Ádám jogtanácsos által képviselt Pest Megyei Kormányhivatal (1052 Budapest, Városház utca 7. szám alatti székhelyű) alperes ellen környezethasználatbavételi engedély ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A bíróság a felperesek igazolási kérelmét elutasítja, valamint a felperesek keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasítja.

A feljegyzett illetéket annak 10 (tíz) százalékára mérsékli és külön-külön kötelezi az I. és a II. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak, az illetékhivatal külön felhívására, a felhívásban közölt módon és számlára 3.000,- (háromezer) – 3.000,- (háromezer) forint feljegyzett részilletéket.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Pécsi Törvényszékhez címzett, de a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon három egyező példányban előterjesztendő vagy jegyzőkönyvbe mondható fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A felperesek, mint pertársak egy keresetlevelben az alperes PE-KTF/203-40/2017. számú határozata bírósági felülvizsgálatát kezdeményezték.

A felperesek által támadott határozatot az I.r. felperes 2017.04.20. napján, míg a II.r. felperes 2017.04.21. napján vette át postai kézbesítés útján. Figyelemmel arra, hogy a harminc napos keresetindítási határidő mindkét felperes esetében hétvégére (2017.05.20. és 21. napjaira) esett, így a keresetindításra nyitva álló határidő 2017.05.22. napján járt le mindkét felperes vonatkozásában. Ehhez képest a felperesek határidőben, 2017.05.19. napján postára adták keresetlevelüket, csak hogy azt nem az első fokon eljáró hatóságnál, hanem az alperesnél terjesztették elő. Az alpereshez a felperesek keresetlevele 2017.05.22. napján érkezett meg; az alperes a 2017.05.29. napján meghozott PE-KTF/5302-2/2017. számú végzésével intézkedett a keresetlevél elsőfokú hatósághoz történő megküldéséről, ekkor azonban már a felperesek vonatkozásában a keresetindításra nyitva álló határidő letelt. A felperesek keresetlevele tehát az elsőfokú hatósághoz a keresetindítási határidőn túl érkezett meg.

A felperesek keresetlevelük előterjesztését követően észlelték tévedésüket és igazolási kérelmet terjesztettek elő 2017.06.02. napján. Ebben arra hivatkoztak, hogy a felperesek a keresetlevelet megfelelően címezték meg, csupán a postai küldemény címadatának megadásakor követtek el formai tévedést. E tévedés vonatkozásában pedig arra hivatkoztak, hogy az ügy folyamatban léte alatt az elsőfokú hatóság elnevezése három alkalommal változott, a másodfokú hatóságé pedig egy

alkalommal, és mindez öt hónapon belül történt ráadásul úgy, hogy a korábban megyei illetékességű elsőfokú hatóság azonos elnevezéssel vált országos hatáskörű másodfokú hatósággá. Azt is előadták, hogy méltányolhatónak és vétkesnek tartják az elkövetett hibát, hiszen a felperesek jogi képviselője helyes címzettnek, határidőben és az alaki, formai követelményeknek egyebekben maradéktalanul megfelelő keresetlevelet egy postai borítékon elkövetett címzési hiba miatt küldte meg a másodfokon eljáró alperesnek. Hivatkoztak arra is, hogy amennyiben igazolási kérelmüknek a bíróság nem ad helyt, úgy a nemzetközi jog által védett és a magyar jog által is biztosított ún. környezeti közösségi részvétel egyik fontos eszköze válik elérhetetlenné. Hivatkoztak arra is, hogy az alperes részéről szükségtelen volt az áttételt elrendelő végzés, hiszen rövid úton eljuttathatta volna a keresetlevelet az elsőfokú hatósághoz határidőben - akár még május 22-én fax útján is - és így az harminc napon belül megérkezett volna az elsőfokú hatósághoz.

Az alperes ellenkérelmében a keresetlevél idézés kibocsátása nélkül történő elutasítása mellett kérte az igazolási kérelem elutasítását is.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése értelmében a keresetlevelet jogszabálysértésre hivatkozással az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (...)

Mint ahogy az alperes arra ellenkérelmében helytállóan hivatkozott, a Legfelsőbb Bíróság 14/2010. (XI. 8.) KK véleménye értelmében a keresetlevelet elkésettség okán idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, ha a fél a keresetlevelet a másodfokú hatósághoz nyújtja be és az elsőfokú hatósághoz harminc napon túl érkezik. Ezen KK vélemény mai napig a bírói gyakorlatban következetesen érvényesül, így legutóbb a KGD 2017.2. számon közzétett eseti döntés mutatott rá, hogy a keresetlevelet a kézbesítéstől számított harminc napon belül az elsőfokú hatósághoz kell benyújtani, ellenkező esetben a Pp. 130.§ (1) bekezdés h.) pontja alkalmazásának lehet helye.

Perbeli esetben megállapítható, hogy a felperesek az alpereshez, mint másodfokon eljáró hatósághoz nyújtották be a keresetlevelüket és bár a keresetlevelüket határidőben adták postára, de az nem vitásan nem érkezett meg az elsőfokú hatósághoz harminc napon belül.

A felperesek igazolási kérelme nem teljesíthető. A Pp. 106. § (1) bekezdése értelmében a mulasztás következményei igazolással csak akkor orvosolhatóak, ha a fél vagy képviselője valamely határidőt hibáján kívül mulasztott el. A felperesi képviselő saját maga adta elő igazolási kérelmében, hogy a mulasztás oka a felperesi képviselő önhibája volt, hiszen „a jogi képviselő helytelen borítékot címzett meg”. A bíróság az igazolási kérelmet határidőben benyújtottnak tekintette (Pp. 107. § (1) bekezdése) és nem értett egyet azon alperesi állásponttal sem, hogy a Pp. 107. § (3) bekezdése alkalmazható volna, hiszen perbeli esetben a felperes határidőben terjesztette elő a keresetlevelét, de önhibájából fakadó mulasztása folytán az nem érkezett meg a Pp. 330.§ (2) bekezdésében és fenti KK véleményben írtaknak megfelelően az elsőfokú hatósághoz. Az elmulasztott cselekményt tehát pótolni nem kellett, így nem volt jelentősége annak, hogy azt a felperes később, az igazolási kérelem előterjesztését követően mégis pótolta.

Az igazolási kérelemben foglalt azon hivatkozás, hogy az elsőfokú hatóság elnevezése több alkalommal is változott, és a felperesek emiatt nem tudták, hogy hol kell előterjeszteni a keresetlevelüket, szintén alaptalan. A felperesek által kézhez vett határozat ugyanis a Ket. 72. § (1) bekezdés da) pontjának megfelelően tartalmazta a jogorvoslat benyújtásának helyéről és

határidejéről szóló tájékoztatást. Maga a határozat első oldalának első mondata megjelölte, hogy a Baranya Megyei Kormányhivatal (2017. január 1. napját követően jogutódlás folytán) a Baranya Megyei Kormányhivatal Pécsi Járási Hivatala az elsőfokú hatóság. A határozat rögzítette, hogy a továbbiakban elsőfokú környezetvédelmi hatóságként fog a Baranya Megyei Kormányhivatal Pécsi Járási Hivatalára hivatkozni az alperes. A határozat jogorvoslatról szóló tájékoztatása pedig akként rendelkezik, hogy az elsőfokú környezetvédelmi hatósághoz kell a keresetlevelet előterjeszteni. A felperesek által támadott határozat tehát szabatosan, a jogszabályoknak megfelelően tartalmazta azt, hogy a felperesek keresetlevelüket hol kell, hogy előterjesszék.

Szintén alaptalan a felperesek azon hivatkozása, hogy maga az alperes, ahogy kézhez vette a felperesi keresetlevelet, még aznap fax útján továbbíthatta volna azt az elsőfokú hatósághoz, az áttételt elrendelő végzés meghozatala pedig főleges intézkedés volt. Az áttételt elrendelő végzés a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 22. § (2) bekezdésén alapult, mely nem mellőzhető intézkedés. E rendelkezés szerint hatáskör vagy illetékesség hiányában a hatóság a kérelmet és az ügyben keletkezett iratokat – az ügyfél egyidejű értesítése mellett – haladéktalanul, de legkésőbb a kérelem megérkezésétől, folyamatban lévő ügyben a hatáskör vagy illetékesség hiányának megállapításától számított nyolc napon belül – átteszi a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatósághoz. Perbeli esetben késelem nem állapítható meg az alperes részéről, hiszen öt napon belül intézkedett a keresetlevél áttételéről. Ezen kérelemben foglalt kifogás akkor foghatott volna helyt, ha a harminc napos keresetindítási határidőn túl amiatt érkezett volna meg az elsőfokú hatósághoz a felperesek keresetlevele, mert az alperes a Ket. 22. § (2) bekezdését megsértve késedelmesen küldte volna meg az iratokat az elsőfokú hatóságnak.

Nincs jelentősége annak sem, hogy a felperes határidőn túl, az igazolási kérelem előterjesztését követően a már egyszer előterjesztett keresetlevelet megküldte a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, valamint az elsőfokú közigazgatási szervnek, hiszen ugyanazon felperes ugyanazon keresetet hatályosan csak egyszer terjesztheti elő – leszámítva a Pp. 132. §-ában foglalt eljárás esetét. A felpereseknek nem volt olyan keresetlevele, amit a törvény által előírt határidőben és a törvényben előírt helyen terjesztettek volna elő.

Fentiekre figyelemmel a bíróság a Pp. 130. § (1) bekezdés h) pontja alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően határozott.

Az illeték mérséklésére és viselésére vonatkozó rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 58. § (1) bekezdés f) pontján, valamint az Itv. 74. § (3) bekezdése hídján alkalmazott 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdésén alapul.

Pécsett, 2017. évi augusztus hó 7. napján

Dr. Sipos Balázs s.k.
bíró

Kiadmány
H. 2017.